

[Udenrigsministeren]

Der resterer således et udækket behov på ca. 0,4 mill. tons, hvoraf hovedparten vedrører Etiopien, Mali, Tchad og Niger.

Hovedproblemet på nuværende tidspunkt er imidlertid, at utilstrækkelige havnefaciliteter og manglende landtransportkapacitet hæmmer leveringen til og den videre fordeling af forsyningerne i flere af de lande, der har de største behov.

Af de samlede tilsagn på 6,6 mill. tons har således hidtil kun ca. 4,6 mill. tons kunnet leveres til modtagerlandene.

Af EFs og medlemslandenes tilsagn på i alt 1,7 mill. tons korn mangler ca. 190.000 tons endnu at blive leveret til modtagerlandene. Heraf vil 30.000 tons blive leveret i september og oktober 1985, mens det af de anførte grunde endnu ikke har været muligt at fastsætte endelige leveringsdatoer for de resterende 160.000 tons.

Spm. nr. S 1576

Til *ministeren for skatter og afgifter* (13/8 85) af:

Henning Jensen (S):

»Vil ministeren give et skøn over, hvor stor en købekraftsforringelse de tvangsopsparede midler bliver udsat for på grund af den manglende forrentning?«

Begrundelse

Som bekendt skal omkring 360.000 danskere tvangsopspare ca. 1,3 mia kr. i årets sidste 4 måneder. Efter loven kommer beløbene først til udbetaling i 1990, 1991 og 1992 uden nogen som helst form for forrentning.

Det vil derfor være rimeligt, at de mange, der bliver berørt af ordningen, får et kvalificeret skøn over, hvor voldsom en købekraftsforringelse dette meget store beløb bliver udsat for.

Svar (28/8 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Den bundne opsparing blev gennemført som led i helhedsløsningen fra marts med henblik på at dæmpe det private forbrug i 1985. Det var således hensigten med den bundne opsparing at bidrage til en forbedring af betalingsbalancen på kortere sigt, idet konkurrenceevneforbedringen som følge af

de indkomstpolitiske foranstaltninger især har positive betalingsbalancevirkninger på længere sigt.

Udviklingen på betalingsbalancen siden foråret har vist, at det var rigtigt at søge at dæmpe stigningen i det private forbrug i 1985. Regeringen og det radikale venstre fandt det i marts bedst at gennemføre en sådan dæmpning ved hjælp af en bunden opsparing fremfor nye skatter og afgifter. Med den bundne opsparing var det muligt at undtage de laveste indkomstgrupper, hvad der ikke havde været muligt, såfremt der var gennemført f.eks. en afgiftsforhøjelse.

Det er naturligvis rigtigt, at de opsparede beløb er uforrentede, og at de derfor er mindre værd ved udbetalingen end ved indbetalingen. Størrelsen af denne værdiforringelse afhænger af, hvordan beløbet ellers ville være placeret. Tages som eksempel, at det opsparede beløb alternativt ville være placeret i et stående statslån med udløb i 1990-92, mistes der en årlig rente efter skat på 3 pct. for personer med en marginalskat på 70 pct., hvilket for perioden som helhed svarer til knap 1/5 af den bundne opsparing. Når skattereformen træder i kraft, reduceres skatten af kapitalindkomst til 50 pct. Det vil isoleret set gøre tabet vedrørende den bundne opsparing lidt større for de her omhandlede indkomstgrupper, der i øvrigt gennemgående vil få skattelettelse som følge af skattereformen.

Spm. nr. S 1577

Til *økonomiministeren* (13/8 85) af:

Bjørn Westh (S):

»Vil ministeren oplyse, hvordan salget af skibe har påvirket betalingsbalancen i 1. halvår af 1985?«

Begrundelse

Det er i dagspressen oplyst, at der i 1. halvår af 1985 har været et usædvanlig stort salg af skibe, og det er af interesse at få at vide, hvordan sådan et salg af formuegenstande har påvirket betalingsbalancen.

Svar (21/8 85):

Økonomiministeren (Anders Andersen):